

В И Р О К І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

17 грудня 2003 року Колегія суддів судової палати з кримінальних справ апеляційного суду Чернігівської області в складі:

Головуючої Т.О.П.

Судді Ш.В.С.

Народних засідателів С.Т.Є., Ч.М.С., Я.Т.О.

при секретарі Г.Н.М.

з участю прокурора Л.А.М.

адвокатів Г.Н.І., В.О.В., С.В.І., ПЛЮСНИНА М.В. захисника С.Л.К.

потерпілих Н.М.О., К.О.В., Г.В.М., Ш.М.М.

розглянула у відкритому судовому засіданні в м. Чернігові кримінальну справу по обвинуваченню С. В. В., 07 травня 1965 року народження, уродженця смт. Ч. Києво-Святошинського району Київської області, українця, громадянина України, з вищою освітою, одруженого, має одну дитину віком 10 років, дільничного інспектора УМВС України в Чернігівській області, має спеціальне звання - капітан міліції, мешканця смт. Л. Р. району Чернігівської області, раніше не судимого, у вчиненні злочинів, передбачених ст.ст. 115 ч.2 п.4; 364 ч.3; 365 ч.3; 366 ч.1; 371 ч.3 КК України, Р. М. С., 03 грудня 1961 року народження, уродженця смт. Л. Р. району Чернігівської області, українця, громадянина України, з середньою освітою, одруженого, пенсіонера, має спеціальне звання - старшина міліції, мешканця смт. Л. Р. району Чернігівської області, раніше не судимого, у вчиненні злочину, передбаченого ст. 364 ч.3 КК України,

в с т а н о в и л а :

19 січня 2003 року С. В.В., працюючи дільничним інспектором міліції Р. райвідділу УМВС України в Ч. області, будучи службовою особою, наділеною функціями представника влади, перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння, умисно вчинив завідомо незаконний привід громадян К. О.В., Г. В.М., Ш. М.М. та І. О.О., мешканців с. М. Р. району Ч. області, на пост міліції охорони зони радіоактивного забруднення в с. Р. Р. району Ч. області, де перевищуючи владу та діючи незаконними методами, завдав побоїв Г. В.М. і Ш. М.М., тілесні ушкодження К. О.В. та скоїв умисне вбивство І. О.О..

Р.М.С., працюючи міліціонером відділення міліції по охороні зони радіоактивного забруднення Р. райвідділу УМВС України в Ч. області, 19 січня 2003 року на блокпосту міліції в с. Р. Р. району Ч. області, зловживаючи владою, в порушення ст.ст.10,14 Закону України „Про міліцію” надав С. В.В. спеціальні засоби - гумовий кий та наручники, не припинив насильницькі дії С. В.В, відносно громадян К. О.В., Г. В.М., Ш. М.М. та І. О.О., не повідомив про них та застосування спеціальних засобів керівництво Р. райвідділу УМВС України в Ч. області.

23 січня 2003 року С. В.В., проводячи перевірку по заяві Н. М.О. про зникнення її чоловіка І. О.О., склав офіційний документ - фіктивне пояснення від імені Т. В.М. про те, що останній бачив як І. О.О. 19 січня 2003 року в с. Р. пішов по вулиці з села, підписав за нього пояснення і надав цей фіктивний документ в Р. райвідділ УМВС України в Ч. області.

Дані злочини скоєні за таких обставин.

03 січня 2003 року в Р. райвідділ УМВС України в Чернігівській області надійшло повідомлення Х. Г.П. про крадіжку речей з його дачного господарства в кооперативі „Озерне” біля с. М. Р. району Ч. області, перевірку якого було доручено дільничному інспектору Р. РВ УМВС України в Ч. області капітану міліції С. В.В.

В ході перевірки цього повідомлення про злочин С. В.В. в порушення ст.97 КПК України в строк не більше 10 днів рішення про порушення кримінальної справи чи про відмову в її порушенні не прийняв, а звернувся до Х. Г.П. щоб той для пошуку зниклих речей та встановлення можливих злочинців власним автомобілем провіз його тю сусідніх селах.

З цією метою у неділю 19 січня 2003 року в с. Н. Р. району Ч. області С. В.В., перебуваючи в стані алкогольного сп'яніння, зустрівся з Х. Г.П. і той на власному автомобілі марки ВАЗ- 2101 державний номер КХ червоного кольору повіз його по селах району.

Під час цієї поїздки на околиці с. М. Р. району Ч. області С.В.В., використовуючи свої владні повноваження всупереч інтересам служби, діючи з почуття кар'єризму та в інтересах Х. Г.П., по черзі безпідставно помістив в салон вказаного автомобіля громадян Г. В.М. та Ш. М.М., яких зустрів на дорозі.

Після цього С. В.В. прибув в кооператив „Озерне”, де на дачі знайшов І. О.О. Завдавши останньому декількох ударів по тулубу, чим спричинив І. фізичний біль, вивів І. О.О., який був одягнутий тільки в сорочку, штани та чоботи, на вулицю та примусив його сісти в автомобіль. Потім С. В.В. приїхав в с. М., де також посадив в автомобіль Х. Г.П. жителя с. М. Р. району К. О.В., перемістивши І. О.О. з салону в багажник автомобіля.

Близько 15 години С. В.В. на автомобілі Х. Г.П. здійснив незаконний привід громадян Г. В.М., Ш. М.М., К. О.В. та І. О.О. на пост міліції охорони зони радіоактивного забруднення в с. Р. Р. району Ч. області.

На посту охорони зони радіоактивного забруднення в с. Р., вимагаючи зізнання в крадіжці речей Х. Г.П., ображаючи особисту гідність І. О.О., Крещука О.В., Г. В.М. і Ш. М.М., С. В.В. перевищивши владу та діючи незаконними методами, вчинив по відношенню до них насильство, застосував дерев'яний кий, який знайшов на посту, а також спеціальні засоби - гумовий кий та наручники, які йому надав, зловживаючи владою, в порушення ст.14 Закону України „Про міліцію”, що не дозволяє використовувати спеціальні засоби для побиття громадян, діючи з почуття солідарності та в інтересах С. В.В., черговий міліціонер поста охорони зони радіоактивного забруднення Р. РВ УМВС України в Ч. області Р. М.С.

С.О.О. одягнув наручники та, спричиняючи фізичний біль, зажав їх на руках І.О.О., потім гумовим кием, а також руками і ногами наніс І. О.О. чисельні удари по тулубу, голові та іншим частинам тіла, від чого І. відчував фізичний біль та страждання. Гумовим, а також дерев'яним кием С. О.О. завдав К. О.В. побоїв та кілька разів ударив його по тулубу, руках та голові, спричинивши К. О.В. забиту рану м'яких тканин лівої тім'яно-потиличної ділянки волосної частини голови, яка є легким тілесним ушкодженням, що спричинило короточасний розлад здоров'я. Крім того, застосовуючи гумовий кий, С. В.В. наніс по кілька ударів по тулубу і руках, завдавши фізичного болю, Г. В.М. та Ш. М.М.

Застосувавши насильство щодо вказаних осіб, але так і не отримавши зізнання у скоєнні злочину, С. В.В. відпустив додому спочатку Г. В.М. і Ш. М.М., а потім К. О.В.

Продовжуючи тримати І. О.О. в приміщенні блокпоста, завдавши йому численні удари руками, гумовим кием та дерев'яною палицею по тулубу, голові, шиї та іншим частинам тіла, С. В.В. спричинив І. О.О. відкриту черепно-мозкову травму, закриту тупу травму шиї з переломом лівого великого ріжка під'язикової кістки, від чого настала механічна асфіксія, тим самим скоїв умисне вбивство І.О.О.

В цей же час Р. М.С. в порушення ст.10 Закону України „Про міліцію”, яка зобов'язує працівника міліції забезпечувати безпеку громадян і громадський порядок, хибно розуміючи інтереси служби та зловживаючи владою, продовжуючи діяти з почуття солідарності та в інтересах С. В.В., насильницькі дії останнього не припинив та керівництву Р. райвідділу УМВС України в Ч. області про це та застосування спеціальних засобів дільничним інспектором міліції С. В.В не повідомив.

22 січня 2003 року в Р. РВ УМВС України в Ч. області з повідомленням про зникнення І.О.О. звернулась його дружина Н. М.О.. Перевірку цього звернення в Р. райвідділі міліції було доручено дільничному інспектору С. В.В. Отримавши повідомлення Н.М.О. про зникнення чоловіка, С.В.В., використовуючи владу всупереч інтересам служби, бажаючи уникнути відповідальності за скоєні злочини та дискредитувати органи внутрішніх справ, факт скоєння ним убивства Івашова О.О. приховав, склав та підписав фіктивне пояснення датоване 23 січня 2003 року від імені Т. В.М. про те, що начебто останній бачив як І.О.О. 19 січня 2003 року в с. Р. Р. району пішов по вулиці з села, надав цей фіктивний документ в Р. РВ УМВС України в Ч. області.

27 січня 2003 року труп І.О.О. був виявлений в погребі покинутого господарства на околиці с. Р. Р. району Ч. області.

Підсудний С.В.В. в судовому засіданні винним себе визнав частково та показав, що він працював дільничним інспектором міліції в Р. райвідділі УМВС України в Ч. області. В січні 2003 року йому була передана заява Х. про вчинену з його дачі в с. М. крадіжку зварювального апарату та іншого майна. 19 січня 2003 року він подзвонив Х. та домовився з ним про зустріч з тим, щоб на автомобілі Х. проїхати по селам району з метою перевірки окремих осіб на причетність до вчинення крадіжки.

Зустрівшись з Х. в с. Н., вони на його автомобілі поїхали в с. М. Проїжджаючи через с. П. Р., вони зупинились біля господарства Г.В.М., він зайшов до хати, але Г. В.М. вдома не було, він поговорив з батьком потерпілого, який скаржився на сина, який зловживає спиртними напоями та погано поводить себе. Після цього ми поїхали в с. М. По дорозі зустріли Г.В.М., якому він запропонував сісти в машину. Г. сів в машину і вони поїхали далі. Заїхали до К. додому, але вдома був тільки брат потерпілого К.. До К.О.В. заїхав тому, що той раніше був судимий за крадіжки і він мав підозри, що К. причетний до крадіжок з дач в с. М. По дорозі він ще зустрічався з А., який розповів йому про І., сказав, що у останнього збираються завжди якісь люди, пиячать і він може бути причетним до вчинення крадіжки. Коли їхали до І., він побачив по дорозі Ш.М.М., якого раніше не знав і прийняв його за П., який звільнився з місць позбавлення волі, де відбував покарання за крадіжки. Посадив в автомобіль Шоху, не встановивши його особу, і сам Шоха себе не називав. Приїхавши до дачі І., який мав прізвище „А.“, він зайшов в будинок, де побачив І. і ще двох осіб, які вживали спиртні напої. Що то були за люди, він не з'ясував. Запросивши І. на вулицю для розмови, вони вийшли вдвох на подвір'я, він сказав І., що на нього скаржаться люди, але у відповідь І. почав його брутально лаяти. Вони пішли до сараю і по дорозі І. падав, бо було слизько. Підійшовши до сараю, де знаходився зварювальний апарат, він покликав Х. і показав йому зварювальний апарат, але Х. відповів, що у нього був більший зварювальний апарат. Після цього, посадивши в автомобіль І., вони всі поїхали на дачу Х.. Біля дачі Х., він відпустив І. додому, а сам з водієм зайшли до нього на дачу. Оглянувши дачу, поїхали далі. Коли проїжджали повз дачу І., він побачив автомобіль, попросив Х. зупинитись і, вийшовши з машини, спитав водія, що він тут робить. Водій автомобіля відповів, що привіз І. гроші. В цей час до них підійшов І. і почав просити відпустити хлопців, яких він затримав. Він пішов до машини, але І. сказав, що збере хлопців і тоді йому буде погано. Він повернувся і став підходити до І., який в цей час підковзнувся і впав. Він підняв І., але той подряпав йому обличчя і хотів ударити, він упав. Після цього у І. на лобі зліва з'явилися тілесні ушкодження. Він забрав І. в машину і вони поїхали далі. І. був без верхнього одягу. Всіх затриманих він хотів доставити в Р. райвідділ міліції. По дорозі вони заїхали додому до К., який в цей час вже був дома і він запропонував К. проїхати з ним. К. опирався, але врешті погодився. Коли вони з К. підійшли до машини, він відкривши дверцята, запропонував І. вийти та йти додому, але І. спитав, чи можна йому поїхати в багажнику з хлопцями. Х. Відкрив багажник на його прохання, І. сам заліз в багажник, перед цим Г. дав І.

свою куртку. По дорозі, вони зупинялись в с. Г., звідки він намагався подзвонити черговому райвідділу і повідомити де він знаходиться. Х. сказав, що у нього мало бензину, тому він попросив його довести їх до блокпосту в с. Р.

Приїхавши в с. Р., всі вийшли з машини, він забрав з собою до вагончика І. та Г.. Решотко в цей час був на вулиці, побачивши його спитав про подряпину на обличчі і він розповів, що подряпав І., чинячи опір. Р. майже весь час знаходився на вулиці, тільки зрідка заходив до вагончика записати в журнал дані про автомобілі, які проїжджали через блокпост. У вагончику він дзвонив по телефону, намагаючись знайти бензин для Х., який дуже поспішав, тому він, записавши його анкетні дані, відпустив Х. У вагончику він розмовляв з Г. про крадіжку, про поведінку Г.

З І. майже не розмовляв, але той почав обурюватись, вимагати, щоб відвіз його назад, а потім почав на нього кидатися в бійку. Тому він взяв гумовий кийок і наручники, які лежали в столі, один-два рази вдарив І. по колінах і стегнах, одяг на нього наручники і після цього ще 3-4 рази вдарив його по сідницях гумовим кийком. В теплому приміщенні з садна на лобі І. почала сочитись кров і він розмазував її по обличчю. Г. також ударив 3-4 рази по сідницях за те, що той б'є свого батька.

Вийшовши на вулицю, де знаходились Ш. і К., він гумовим кийком замахувався на Ш. і К., і можливо 1-2 рази вдарив їх, але тілесних ушкоджень цим не завдав. Потім завів у вагончик Ш. і К.. У вагончику приблизно 4 рази ударив по сідницях Ш., за те, що він на його запитання: „Ти П.?”, відповів: „Може й П.” У вагончику І. схопився руками за гумовий кийок, намагаючись відібрати його, і вони почали тягатись. В цей час зайшов Р. і відібрав у них гумовий кийок. Коли Р. вийшов, він взяв коротку ручку від мітли і нею двічі ударив І. по плечу, а на К. тільки замахувався нею.

Першим він відпустив Г., потім через декілька хвилин відпустив Ш.. Через 10 хвилин після них відпустив К., а з І. ще хвилин 15 розмовляли. І. вів себе нормально і він його відпустив, сказавши, щоб вийшовши на вулицю, той умився снігом. Що робив на вулиці І. він не бачив, але вийшовши з вагончика, побачив І., який курих поблизу вагончика. Він виніс йому теплу фуфайку, яку знайшов у вагончику, і віддав І.. Він також пропонував І. почекати якусь машину, але він відмовився і сам пішов у напрямку с. Н.. Після цього з пляшкою води зайшов Р., спитав його, чи відпустив він І., на що він відповів ствердно. Потім Р. посадовив його в автомобіль Б., який і привіз його близько 18 години в с. Л.. Спиртні напої того дня не вживав і п'яним не був.

Коли надійшла заява від Н.М.О. про зникнення її чоловіка І., цю заяву для розгляду передали йому. Керівництво райвідділу наполягало на скорішому оформленні матеріалу, тому він сам написав пояснення від імені Т. і сам за нього розписався. Було це вже після виявлення трупу І.. Зробив це тому, що того дня 19 січня 2003 року бачив Т. поблизу КПП. Підсудний Р.М.С. в судовому засіданні винним себе визнав частково та показав, що 19 січня 2003 року він чергував на блокпосту в с. Р.. Приблизно біля 15 години з боку м. С. підїхала легкова автомашинка і стала неподалік від їхнього вагончика. З машини вийшли С., водій, потерпілі. Коли відкрили багажника звідти виліз ще один чоловік, пізніше він дізнався його прізвище І.. У С. на носі була подряпина, у І. на лобі були садна. С. пішов у двір до К., а всі інші залишались на вулиці.

Він зайшов у вагончик, а через деякий час у вагончик зайшли С., Г. і І., при чому останній був помітно п'яним. С. п'яним не був, але запах алкоголю від нього відчувався. Він, виходячи з вагончика, двічі штовхнув І., бо той стояв на дорозі. С. одягнув І. наручники і посадовив на стілець, він в цей час вийшов з вагончика. Знаходячись на вулиці, він чув з вагончика слова „Не бий” та «Я нічого не крав». Потім на вулицю вийшов С., підійшов до К. і Ш., які були на вулиці, і замахувався на них гумовим кийком, двічі ударив кожного з них по плечу не сильно. Він зробив зауваження С. і відібрав у нього гумовий кийок та повісив його на гвіздок біля вагончику. С. забрав у вагончик К. і Ш. Після того, як близько 16 години пройшов автобус на С., з вагончика вийшли Г. і Ш та пішли в бік с. Н.. Він, знаходячись на вулиці, почув з вагончика шум і дзвін скла. Забіг у вагончик і побачив І., який сидів на дивані, над ним зігнувся С. і вони вдвох перетягували один у одного гумовий кийок. Він підійшов до них, відібрав гумового кийка, зняв з І. наручники і знову вийшов на вулицю. Через декілька хвилин з вагончика вибіг К., спитав його де інші і, отримавши відповідь, побіг в напрямку с. Н. наздоганяти Г. і Ш.. Приблизно через 10 хвилин після цього з вагончика вийшов І., підійшов до нього і попросив закурити. Він дав йому закурити, і коли І. нахилився прикурити, він побачив у нього тілесні пошкодження під правим оком і кров на потилиці. С. в цей час стояв на порозі в тамбурі вагончика. Прикуривши, І. пішов до лавочки біля господарства К.. Він пішов набрати води, а коли повернувся І. вже не було. Це було близько 17 години. Після цього вони зі С. сиділи у вагончику. До них зайшов П., поговорив з ними і в цей час до блокпосту під'їхав на своєму автомобілі Б.. Він, пропускаючи Б., попросив його підвезти додому в с. Л. С-а. та спитав, чи бачив він кого-небудь на дорозі, маючи на увазі І.. Безлюдний відповів, що тільки під Неданчичами бачив чоловіка і більше на дорозі нікого не бачив. Після того, як С. поїхав з Б., він взяв у К. ліхтаря і разом з П. пройшли по дорозі десь 150 метрів, дивились чи не лежить десь І., але нікого не побачили і повернулись до блокпосту.

23 січня 2003 року, коли він чергував в с. Р., до нього на блокпост приїжджала Н.М.О. і розпитувала про чоловіка. Він повідомив їй, що 19 січня 2003 року дільничний інспектор С. привозив разом з іншими і її чоловіка на блокпост, щоб вона про те де дівся її чоловік питала у того, хто його привозив.

27 січня 2003 року під час його чергування на блокпост автомобілем під'їхала потерпіла Н. разом з сином і повідомила, що вони знайшли труп її чоловіка. Він подзвонив черговому в райвідділ і повідомив про це.

Потерпілий Г.В.М. в судовому засіданні показав, що 19 січня 2003 року, коли він ішов на дачі, назустріч йому їхав красний автомобіль, який зупинився, і з машини вийшов дільничний інспектор С., сказав, щоб сідав до машини. Коли він сів у машину, С. спитав його, чи крав він зварювальний апарат. Він відповів, що не крав. По дорозі автомобіль зупинився біля господарства А. Н., С. вийшов з автомобіля і пішов до хати. Через деякий час він вийшов з хати і був вже помітно випивши.

Сівши в автомобіль, вони поїхали далі. На зустріч по дорозі йшов Ш., С. сказав водію зупинитись і забрав у машину Ш.. Після цього вони приїхали до дачі І., С. вийшов з автомобіля і пішов до дачі. Через 15 - 20 хвилин прийшли С. та І.. І. був трохи випивши, по дорозі до машини він декілька разів падав, а С., піднімаючи його, бив. Коли підійшли до машини у С. під оком була невелика подряпина. С. посадив в машину І. і поїхали далі. Зупинились біля будинку К. і С. пішов до хати. Через деякий час вийшов разом з К., витягнув з машини І. та розмістив останнього в багажнику автомобіля, а К. сів в салон. Перед цим С. взяв у нього куртку та кинув її в багажник І.. Коли їхали по дорозі, І. стукав у багажник, але С. не це не реагував. В с. Г. зупинились за наказом С. біля однієї з хат і С. пішов до хати. Приблизно через півгодини він повернувся, сів у машину і поїхали далі.

Приїхавши в с. Р. на блокпост, всі вийшли з машини, його першого завели до вагончика, потім завели І.. Р. тричі ударив І. у живіт, потім щось дістав з кишені і передав С., що це було він не розгледів, але вважає, що це скоріше був ключ від наручників. Р. вийшов з вагончика, а С. одягнув на І. наручники і гумовим кийком наносив Івашову удари по голові, шії, по наручникам. Івашов у вагончику сидів спокійно, не сперечався зі С. і не чинив опору. Коли С. бив І., останній кричав: „Не бий, боляче!” Його С. також ударив гумовим кийком по спині в область нирок 5 разів. Потім С. з гумовим кийком вийшов на вулицю і через короткий проміжок часу повернувся з К. і Ш., останнього, завівши у вагончик, С. вдарив гумовим кийком через плечі. У І. вже були сині руки, тому С. просили зняти з І. наручники він, Ш. та К., але С. на їхні прохання не звертав уваги. Його в присутності К. і Ш. С. не бив, а сказав, що він може йти. Вийшовши з вагончика, він перейшов через вулицю і став біля паркана господарства К.. Через деякий час вийшов С. і нагримав на нього, наказавши йти звідти. Потім вийшов з вагончика Ш. і вони пішли по дорозі. Коли вже дійшли до садів, почули свист і крики „Миша”, їх наздогнав К. і втрьох вони пішли додому пішки.

Потерпілий Ш.М.М. в судовому засіданні показав, що 19 січня 2003 року він разом зі своїм другом допомагав дачнику-інваліду по господарству і, коли повертались в с. М., на дорозі зустріли автомобіль, з якого вийшов, хитаючись, С., схопив його за комір і наказав сідати в машину. Він відмовився, але С. сказав, що поб'є його. Заштовхавши його в салон машини, де вже сидів Г., С. сам сів в машину і вони поїхали до дачі І.. Під'їхавши до дачного будиночка І., зупинились, вони вийшли в машини покурити, а С. пішов до будинку. Через деякий час з'явилися С., який вів, тримаючи за комір сорочки, І.. Коли І. падав, С. бив його ногами та кулаками. Так він підвів І. до сараю, потім покликав водія. Водій зайшов у двір, вони з Г. залишались на вулиці, потім почули голос водія, який сказав, що це не його апарат, і водій вийшов на вулицю. Потім С. притягнув до машини І. і заштовхав його в салон машини. У С., коли він вийшов з І. з двору, на лобу була невеличка подряпина. Після цього поїхали до дачі водія. С. витягнув з машини І., його також штовхав, питав їх, щоб вони зізнались в крадіжці зварювального апарату. С. ударив І. коліном у пихву, хотів і його вдарити, але він підставив коліно. Потім С. сказав І., щоб той йшов і залишив його на вулиці, а вони поїхали в бік дачного будинку І., зупинились поблизу його дачі, біля якої стояла машина червоного кольору. С. вийшов і

Коли С. повертався до їхньої машини, він побачив І, який ішов по вулиці до себе додому. С. його знову посадив в машину. До них підходила якась жінка і питала в І. чи не приїхала М., на що І. відповів, що не приїхала. Після цього вони поїхали в с. М. і зупинились біля господарства К.. С. пішов до хати і через 15 хвилин приблизно вийшов разом з К.. К., підійшовши до машини, сказав, що немає місця, тоді С. за плече витягнув з машини І., К. посадив до них у машину, а І. повів назад до багажника. Потім взяв у Г. куртку, кинув її у багажник, де був І.. Водій закрив багажник і вони поїхали далі. По дорозі І. стукав у багажник, але С. з водієм не звертали уваги, тільки голосніше включали музику. В с. Г С. зупинив машину біля одного з дворів і пішов до хати. Його довго не було і водій пішов за С.. Повернулись вони вдвох, сіли в машину і поїхали далі. Приїхавши в с. Р., зупинились біля посту міліції, вийшли з машини. С. І. і Г. забрав до вагончика, а вони з К. залишились на вулиці. Через 2-3 хвилини з вагончика почули голос І., який кричав: „Боляче, не бийте”. Потім на вулицю вийшов С. з гумовим кийком, підійшов до нас з К. і став бити гумовим кийком. До нього підійшов Р. і казав С., щоб той не бив їх. С. забрав їх з К. у вагончик. Коли він зайшов у вагончик, побачив І., який сидів в наручниках, під очима у нього були синці, обличчя в крові. Він злякався і більше на І. не дивився. В їхній присутності І. просив С. зняти наручники, але С. бив його по руках, по голові гумовим кийком. Потім тим же кийком С. почав бити їх з К. по спині, потім знову повернувся до І.. І. упав на топчан, прикривався руками від побоїв, а С. бив його по руках. Закриваючись руками, І. наручниками зачепив скло у вікні і воно тріснуло. Зайшов Р. і почав казати, що розбили скло, а чоловік, який стояв на порозі в цей час, зараз він дізнався його прізвище К., сказав, що принесе ізоляційну стрічку, щоб склеїти скло. С. спочатку відпустив Г., їх ще трохи побив і потім відпустив його. Коли він вийшов на вулицю, Г. стояв біля хвіртки К.. С., який вийшов слідом за ним, спитав Г. чого він стоїть і сказав їм, щоб через хвилину їх тут не було. Вони з Г. пішли по асфальту в бік села Г., потім повернули і пішли через сад. Через деякий час почули свист і крик „Миша” і їх наздогнав К.. Далі вони пішли разом і додому в с. М. прийшли близько 21 години. Потерпілий К.О.В. в судовому засіданні показав, що 19 січня 2003 року близько 15 години до нього в хату зайшов С., який був у нетверезому стані, і наказав йому одягтися та їхати з ним. Він відмовлявся, але С. погрожував йому, тому він одягнувся і разом зі С. вийшли на вулицю. Біля свого двору він побачив автомобіль, в якому сиділи люди і він сказав, що для нього немає місця. Тоді С. витягнув з автомобіля І., який був одягнутий тільки в сорочку, штани та чоботи і якого помістив в багажник автомобіля, а його посадив в салон, де вже сиділи Г. і Ш.. С. взяв у Г. куртку, та кинув її в багажник І.. В дорозі С. запитував їх, хто вкрав в дачному кооперативі „Озерне” у водія автомобіля зварювальний апарат та інші речі.

По дорозі вони зупинялись в с. Г., де С. заходив до якоїсь хати і був відсутній приблизно з півгодини, а потім водій автомобіля пішов і забрав його. Коли приїхали в с. Р. на пост міліції, С. завів у вагончик на посту міліції І. та Г., а він з Ш. залишились на вулиці біля машини. Через деякий час вони з вагончика почули крики І.: „Не бийте, зніміть наручники”. Потім на вулицю вийшов С. з гумовим кийком в руці, почав розмахувати ним та наносити удари по тулубу йому та Ш.. З вагончика вийшов Р., сказав С.:” Що ти робиш, люди стоять та дивляться”. Потім С. пішов у вагончик, забравши і їх з Ш.. Коли він зайшов у вагончик, побачив І., який сидів у наручниках і у якого на обличчі справа були тілесні ушкодження. У вагончику С. по черзі наносив їм удари гумовим кийком по руках, по тулубу. Декілька разів у вагончик заходили К. та Р., які бачили, як С. їх бив.

Коли в черговий раз у вагончик зайшов Р., то забрав у С. гумовий кий і знову вийшов на вулицю. У вагончику було мало місця, тому С. відпустив з вагончика спочатку Г., а потім Ш., та сказав, щоб вони йшли додому. В цей же час С. у дровах біля грубки знайшов дерев'яну палицю, схожу на ручку від швабри, якою став по черзі наносити удари по голові та тулубу йому та І.. Від цих ударів у нього на потилиці була забита рана та залишився шрам. Потім С. наказав йому йти додому, залишивши у вагончику І.. Вийшовши з вагончика, він спитав у Р. куди пішли Г. та Ш.. Почувши, що хлопці пішли по дорозі в бік села Н., він побіг за ними і, наздогнавши біля саду на околиці с. Г., разом з ними пішов додому. Згідно висновку судово-медичної експертизи (т.1 а.с.237-238) у К.О.В. була виявлена забита рана м'яких тканин лівої тім'яно - потиличної ділянки волосяної частини голови, яка могла утворитися від дії тупого предмету в строк 19 січня 2003 року і є легким тілесним ушкодженням, яке спричинило короточасний розлад здоров'я.

Потерпіла Н.М.О., дружина І.О.О., показала, що її чоловік постійно мешкав на дачі в кооперативі „Озерне” біля с. М. Р. району Ч. області. 20 січня 2003 року пізно ввечері їй подзвонив додому сусід по дачі і повідомив, що пропав її чоловік. Вранці 21 січня 2003 року вона поїхала на дачу, побачила, що будинок відкритий, чоловіка немає. Від сусідів дізналась, що 19 січня 2003 року її чоловіка забрав якийсь працівник міліції. Розшукуючи свого чоловіка, вона телефонувала в С. міській відділ міліції, в Р. райвідділ міліції, але звідти їй відповідали, що її чоловік в органи міліції не доставлявся. Ввечері 21 січня 2003 року вона подзвонила С-му і повідомила, що пропав її чоловік. С-ий запропонував почекати, а він тим часом розпитає в селі про її чоловіка. Наступного дня ввечері подзвонив їй С-ий і розповів все, що дізнався від Ш. про їхнє затримання і про події, що відбувались в с. Р. на блокпосту. Після цього вона звернулась в Р. РВ УМВС України з повідомленням про зникнення її чоловіка. 23 січня 2003 року разом з сином вони поїхали в с. Р., де звернулись до чергового міліціонера, це був Р., з запитанням чи доставлявся 19 січня на блокпост І. і ким. Р. їм розповів, що дійсно 19 січня 2003 року дільничний інспектор С. доставляв па блокпост громадян, в тому числі і її чоловіка І.. З питанням де знаходиться її чоловік Р. рекомендував звернутись до дільничного інспектора С..

Зустрівшись з іншими потерпілими і розпитавши їх, вона дізналась, що 19 січня 2003 року їх всіх в тому числі і І. затримав дільничний інспектор С., привіз на блокпост в с. Р., де бив їх, тримав І. в наручниках та наносив йому удари гумовим кийком та дерев'яною палкою, потім їх відпустив, а І. залишив на блокпосту. Разом з сином і сусідом по дачі С-им вони вирішили самі шукати І., оскільки міліція по пошуку її чоловіка ніяких заходів не вживала. 27 січня 2003 року зранку вони поїхали по дорозі на с. Р. і самі шукали чоловіка. На околиці села Р. в погребі покинутого господарства вони знайшли труп І.О.О., про що повідомили працівників міліції. Оглядаючи труп свого чоловіка, вона звернула увагу на чисельні ушкодження у нього на голові, обличчі та кінцівках, сорочка біля шиї та комірць були вологі.

Свідок К.В.А., начальник відділу дільничних інспекторів міліції Р. РВ УМВС України в Чернігівській області, показав, що перевірку звернень Х.Г.П. про крадіжку його майна з дачі та Н.М.О. про зникнення її чоловіка І.О.О. доручалось провести дільничному інспектору міліції С.В.В. Про правила застосування спеціальних засобів С.В.В. знав, як знав і про те, що в разі застосування спеціальних засобів він повинен був доповісти рапортом на ім'я начальника райвідділу. Перевіряючи заяви про вчинення злочинів, С.В.В. повинен був при усному опитуванні громадян доповісти про наслідки опитування рапортом або довідкою, а взагалі повинен був скласти письмові пояснення від затриманих осіб, яких вважав причетними до здійснення злочинів.

Свідок К.О.М., який в січні 2003 року працював начальником адміністративної міліції Р. РВ УМВС України в Ч. області, підтвердив факт проведення перевірки по заяві Х.Г.П. про крадіжку з дачі його майна дільничним інспектором міліції С. В.В. Також свідок К. О.М. пояснив, що в ході перевірки стосовно С.В.В. було встановлено, що підстав для доставки Г., Ш, К. та І. на пост міліції в с. Р. чи в райвідділ міліції у С.В.В. не було. Міліціонер Р.М.С. повинен був не допустити того, що трапилось на посту в с. Р. під час його чергування.

Свідок Х.Г.П. показав, приїхавши на дачу в кооперативі „Озерне” біля с. М. Р. району 03 січня 2003 року, виявив, що хтось викрав його зварювальний апарат та інші речі. З цього приводу він звернувся з заявою в Р. райвідділ міліції, де йому повідомили, що перевіряти його заяву буде дільничний інспектор С.В.В. Через деякий час до нього звернувся дільничний інспектор С.В.В. з проханням допомогти йому транспортом в пошуках викрадених речей та причетних до цього осіб. По телефону вони зі С.В.В. домовились зустрітись 19 січня 2003 року о 10 годині в с. Н.. Він приїхав власним автомобілем ВАЗ-2101 червоного кольору державний номерний знак 1-- КХ в с. Н. приблизно о 10 годині 30 хвилин 19 січня 2003 року, де зустрівся зі С. і за вказівкою останнього повіз його по селах району. Біля с. М. С.В.В. по черзі зустрів та наказав сісти в машину Г. і Ш., потім поїхали за вказівкою С. до дачі І.. С. вийшов з машини і пішов на дачну ділянку І., а вони залишились в машині. Потім він побачив як С. веде господаря без верхнього одягу, кілька разів С. та І. падали у дворі. Потім С. привів І., який був добре випивши, до машини, посадив його в салон і наказав їхати до його дачі. Біля його дачі С. по черзі виводив людей з автомобіля, розпитував про крадіжку.

Після опитування І. С. залишив його на вулиці, а з рештою осіб поїхали назад. Проїжджаючи повз дачу І., побачили автомобіль червоного кольору, С. наказав зупинитись і вийшов з машини. Підійшовши до автомобіля, який стояв біля дачі І., С. про щось розмовляв з водієм. В цей час до своєї дачі підходив І., якого С. знову посадив в його машину. На виїзді з с. М. С. сказав зупинитись і пішов до однієї з хат. Через короткий проміжок часу він вийшов з К., сказав, що комусь треба буде їхати в багажнику. І. сказав, щоб йому дали закурити і в багажнику поїде він.

Помістивши І. в багажник автомобіля, С. наказав їхати в с. Л, але він сказав, що в нього не вистачить бензину, тоді С. сказав їхати на пост міліції в с. Р.. По дорозі за вказівкою С. вони зупинялись біля деяких хат, С. заходив до господарів. Біля однієї з хат вони довго стояли, тому він пішов покликати С.. Коли зайшов в хату, йому запропонували пообідати, але він відмовився. Забравши С., пішов до машини. Коли вже сіли в машину, він відчув запах горілки і спитав С. чи той пив. С. відповів, що випив 100 грам.

На пост міліції в с. Р. приїхали близько 15 години. С. наказав всім вийти з машини. Першими в вагончик блокпоста С. завів І. та Г., інші залишились на вулиці. Старшина Р. також знаходився на вулиці, пропускав машини. З вагончику він чув голос І., який кричав: „Що ти хочеш від мене, не бий”. Через деякий час С. вийшов на вулицю, по два рази вдарив Ш. і К.. Р. сказав, щоб він перестав. Потім С. забрав у вагончик і інших затриманих. Оскільки він поспішав, то сказав про це С., зайшовши у вагончик продиктував С. свої дані і після цього поїхав додому. На його погляд поведінка затриманих не провокувала С. на їхнє побиття.

Свідок В.Г.В., сусідка І.О.О. по дачі, показала, що вдень 19 січня 2003 року вона побачила біля дачі І. автомобіль Х.. Біля машини стояли І. без верхнього одягу та міліціонер у формі, який хитався, бо був п'яний. Вона підійшла до І. і запитала, чи приїхала його дружина М.. Міліціонер їй відповів, що ні, і посадив І. у машину, штовхнувши в плече. Потім автомобіль поїхав. Більше вона І. не бачила.

Свідок М.А.В. показав, що 19 січня 2003 року близько 14 години на власному автомобілі він приїхав в кооператив „Озерне”, щоб віддати І.О.О. гроші за оренду житла. Оскільки І. в будинку не було, він сидів у машині і чекав господаря. Приблизно хвилин через 15 до нього підійшов працівник міліції, пізніше він дізнався, що це С.В.В., який був у стані алкогольного сп'яніння, та поцікавився чого він тут стоїть, він відповів, що чекає І., щоб віддати борг. В цей час побачив І., який йшов по вулиці в напрямку своєї дачі. І. був без верхнього одягу. І., побачивши міліціонера, підійшов до нього і вони про щось розмовляли біля автомобіля ВАЗ червоного кольору. Він не став чекати І., бо вирішив, що той збирається кудись їхати з міліціонером, і поїхав додому. Свідок К.А.І. показав, що 19 січня 2003 року він знаходився вдома, бачив як вдень до посту міліції в с. Р., який знаходиться напроти його будинку, під'їхала машина. До нього у двір зайшов С.В.В. привітатись, він побачив на обличчі в С. подряпину і спитав про неї. С. відповів, що при затриманні йому завдали тілесних ушкоджень, і що він привіз затриманих та запропонував йому подивитись чи немає серед них його знайомих. Він підійшов до блокпоста, подивився на чоловіків, але нікого з них не знав. Один з цих чоловіків був без верхнього теплого одягу, одягнутий тільки в сорочку. Потім він зайшов у вагончик, щоб подзвонити, але не встиг, тому що С. став заводити у вагончик затриманих. Чоловік без верхнього одягу не хотів заходити у вагончик, у них зі С. ще на вулиці була недружелюбна розмова. Він вийшов з вагончика та пішов до себе у двір. Більше він у приміщення поста не заходив. Коли вже почало смеркатись, він, вийшовши у двір, побачив, що лавочці біля його двору хтось сидить.

Виглянувши з хвіртки, він побачив, що це той чоловік, що був без верхнього одягу. В цей час з вагончика вийшов С., щось тримаючи в руках. Він подумав, що С. несе чоловіку одяг, закрив хвіртку і пішов додому. Десь після 18 години до нього додому зайшов Р.М.С., який того дня чергував на посту, попросив ліхтарик, повідомивши, що С. поїхав додому з Б., а він з Г. підуть подивитись, щоб той чоловік, якого привозив С. і відпустив останнім, десь по дорозі не замерз. Через декілька днів він побачив оголошення про зникнення І., де було зазначено, що його забрала міліція і він пропав. У С. і Р. він запитував про того чоловіка, але вони йому нічого не відповіли.

Свідок Б.О.С., показання якого були досліджені в судовому засіданні, показав, що 19 січня 2003 року о 17 годині він закінчив чергування на прикордонній заставі в с. Н., де працює кочегаром. На власному автомобілі „ЗАЗ” з включеним світлом фар поїхав додому в с. Л. Р. району. По дорозі в с. Р. та в самому селі він нікого без верхнього теплого одягу не зустрів. На посту міліції в с. Р., куди він приїхав приблизно о 17 годині 30 хвилин, міліціонер Р. попросив його підвезти додому дільничного інспектора С.. Отримавши згоду, С. сів до нього в автомобіль і вони поїхали в с. Л..

Свідок Т.В.М. показав, що ввечері 19 січня 2003 року, коли вже на дворі смеркалось, він знаходився біля приміщення колишньої сільської ради в с. Р., що неподалік поста міліції. В цей час він побачив чоловіка, який йшов від поста міліції в бік м. Славутича та когось кликав, викрикувавши ім'я схоже на „Гриша”. Конкретні риси цього чоловіка не розгледів, бо це було в сутінках і на відстані близько 100 метрів.

27 січня 2003 року на пропозицію міліціонера Р. він як понятий приймав участь в огляді місця події, коли був виявлений у погребі покинутого господарства труп І.. З загиблим він ніколи знайомий не був, але оточуючим розповів, що 19 січня 2003 року бачив схожого чоловіка на вулиці в с. Р.. Чи це була одна й та ж сама особа, стверджувати не може, оскільки обличчя того чоловіка не розгледів.

Ні до 27 січня ні після виявлення трупу І. дільничному інспектору С. з цих питань ніяких пояснень не давав, нічого йому не розповідав і ніяких документів чи пояснень від свого імені не підписував.

Свідок С-ий В.Г. в судовому засіданні показав, що 20 січня 2003 року йому додому подзвонила Н.М.О. і повідомила, що в с. М. пропав її чоловік І.О.О. Він порадив їй подзвонити в міліцію в Р. та в С., а сам пообіцяв з'їздити на дачі в с. М. та розпитати людей. Наступного дня він поїхав на дачі, там В. розповіла йому, що 19 січня 2003 року було біля дачі І. дві машини, хтось був у міліцейській формі і забрали І. в машину і повезли, тоді ж забирали ще когось з с. М..

Він сховався в село, розпитав людей і К. йому розповів про події 19 січня 2003 року та сказав, що забирає їх усіх дільничний інспектор. Про все, що дізнався, він розповів Н.. Приблизно через тиждень, в зв'язку з тим, що результатів від звернення до міліції з приводу зникнення І. не було, він запропонував Н. самим шукати її чоловіка. 27 січня 2003 року зранку він та Н. з сином на машині поїхали на пошуки І.. Шукати почали в районі с. Г., шукали в лісі, ярах, покинутих фермах, а потім заїхали в с. Р. і почали шукати в колодязях, покинутих господарствах. В погребі одного з господарств на околиці села він, відхиливши двері, побачив І., сфотографував його і повідомив іншим, що І. знайдено. Н. з сином підходили до погреба, але всередину не заходили. Потім Н. з сином поїхали на пост міліції в с. Р., щоб повідомити про труп, а повернувшись вони всі чекали на приїзд слідчої групи. Фотографії, які він зробив при виявленні трупу Івашова, він передав слідчому прокуратури.

Аналогічні показання про обставини виявлення трупу Івашова О.О. в судовому засіданні дав і свідок К.А. А., син потерпілої Н.М.О.

З протоколу огляду місця події (т.1 а.с.14-33) вбачається, що в с. Р. Р. району Чернігівської області по вул. В. в 30 метрах від автодороги сполученням Ч.-С. на відстані 1100 метрах від поста міліції в с. Р. на території покинутого дворища в погребі виявлений труп І.О.О. На трупі, на лівій частині лоба, а також на скроні маються садна, в області правого ока - синець, на зап'ястку лівої руки здерта шкіра, труп одягнутий в чоботи на гумовій підшві, шкарпетки світлого кольору, штани вовняні темного кольору, армійську спідню білизну, вовняну сорочку темного кольору з малюнком в клітину.

При судово-медичному дослідженні трупа І.О.О. (т.1 а.с.97-100) були виявлені зовнішні пошкодження: множинні овальні садна в кількості справа - 7, зліва - 5, під буро-коричневими кірочками нижче рівня навколишньої шкіри на передніх поверхнях обох гомілок, здебільшого в верхніх третинах і колінних суглобів максимальними розмірами 2,2x1 см; синюшно-червоний синець по зовнішній поверхні лівого гомілковостопного суглоба 3x3,5 см; аналогічний синець по передній поверхні верхньої третини правої гомілки 8x6 см; аналогічний масивний синець лівого плеча і передпліччя, який захоплює зовнішню і частково задню їх поверхні, темно-червоного кольору підлеглих м'яких тканин загальним розміром 40x15 см; аналогічний синець біля зовнішнього кута правого ока розміром 1x0,5 см; три садна з підсохлим буро-коричневим дном нижче рівня навколишньої шкіри неправильної округлої форми на лобі зліва максимальними розмірами 3,6x2 см; синець аналогічний попереднім в лівій виличній ділянці розміром 4x4 см; два смугоподібних синюшно-червоних синця, які частково зливаються між собою, по передній внутрішній поверхні нижньої третини правого стегна розміром 11x3 см кожний; синюшно-червоний овальний синець по передній зовнішній поверхні середньої третини лівого стегна розміром 15x8 см; в нижніх третинах обох передпліч в ділянках обох променево - зап'ясткових циркулярні не замкнуті поверхні зміщення епідермісу з підсохлим буро-коричневим дном нижче рівня навколишньої шкіри максимальною шириною 1,3 см.

Під час огляду вагончика блокпоста охорони зони радіоактивного забруднення Р. РВ УМВС України в Ч. області в с. Р. були вилучені гумовий кийк ПР-73 та наручники БР-2 Ш № 8864 (т.1 а.с.37-44,45,46).

Згідно висновків комісійної судово-медичної експертизи трупу І.О.О. (т.1 а.с.159-171, 180-182) у І.О.О. були виявлені відкрита черепно- мозкова травма у вигляді відкритого перелому кісток основи черепа з крововиливами під м'яку мозкову оболонку, закрита тупа травма шиї у вигляді перелому остюкового відростку п'ятого шийного хребця з крововиливами в твердій і м'якій оболонках спинного мозку та перелому лівого великого ріжка під'язикової кістки з розвитком асфіксії; шокова реакція, перелом 6 ребра справа з крововиливами в навколишні м'які тканини.

Пошкодження в області голови, які призвели до утворення відкритої черепно-мозкової травми виникли від не менш ніж двох застосувань тупого предмету з обмеженою поверхнею контакту; пошкодження в області шиї, які призвели до утворення закритої тупої травми шиї, виникли від не менш ніж двох застосувань тупого предмета з обмеженою поверхнею контакту; перелом 6 ребра справа виник від не менш ніж одного застосування, не виключено від ударів кулаками, ногами, дерев'яною палицею, гумовим кийком ПР-73.

Виявлені при дослідженні трупу комплекси пошкоджень відкритої черепно-мозкової травми, закритої тупої травми шиї, як кожний окремо, так і в сукупності мають ознаки тяжких тілесних ушкоджень і знаходяться в прямому причинному зв'язку з настанням смерті. Смерть І.О.О. настала внаслідок поєднаної травми голови та шиї з розвитком шокової реакції та при явищі асфіксії.

Всі пошкодження виникли прижиттєво, незадовго до настання смерті. Перелом під'язикової кістки призвів до розвитку асфіксії, яка обумовлює втрату свідомості в початковій фазі (середня тривалість асфіксії від 3-5 до 7-10 хвилин). Після отримання виявлених тілесних ушкоджень І.О.О. до здійснення активних дій (розмовляти, пересуватись та інше) був не здатний.

З пояснень допитаних в . судовому засіданні як спеціалістів судово- медичних експертів С.В.Г. та П.В.Г. вбачається, що первинна судово-медична експертиза була проведена неповно, оскільки не були досліджені всі обов'язкові для розтину порожнини тіла, зокрема голови, шиї. Всі виявлені на трупі тілесні ушкодження прижиттєві, виникли внаслідок ударів тупих предметів, якими могли бути гумовий кийок та дерев'яна палиця. Після отримання удару в області шиї, від якого виник перелом остюкового відростку п'ятого шийного хребця з крововиливами в тверду і м'яку оболонку спинного мозку, І.О.О. був не здатен пересуватись, оскільки крововиливи в оболонку спинного мозку тягнуть за собою розвиток паралічу.

В зв'язку з тим, що при первинній судово-медичній експертизі було проведено неповне дослідження трупу І.О.О., як було встановлено в судовому засіданні, суд не може визнати висновки первинної судово-медичної експертизи достовірними і взяти їх до уваги.

Проаналізувавши наведені вище докази, суд приходить до висновку, що свідок Т.В.М. ввечері 19 січня 2003 року не міг бачити І.О.О., який ішов по вулиці с. Р.. Крім того сам свідок Т.В.М. не стверджував, що бачив він саме І.О.О. на вулиці села 19 січня 2003 року.

Згідно з висновком трасологічної експертизи (т.2 а.с.75-76) на сорочці та штанах І.О.О. маються пошкодження тканини у вигляді розволокнення, затяжки тканини, які могли утворитися як при носінні сорочки і штанів, так і при волочінні.

З довідки обласного центру з гідрометеорології про погодні умови 19-20 січня 2003 року по Р. району 19 січня 2003 року та у ніч на 20 січня 2003 року спостерігалась погода без опадів, температура повітря вдень 19 січня підвищувалась до 0,0 градусів, у ніч на 20 січня мінімальна температура повітря була 4 градуси морозу і поступово підвищилась до 1,6 градуса морозу.

За календарними розрахунками 19 січня 2003 року захід сонця в Україні був о 16 годині 28 хвилин (т.2 а.с.209-210).

З відмовного матеріалу №43 (т.2 а.с.217-219) за повідомленням Н.М.О. про зникнення її чоловіка І.О.О. вбачається, що по заяві Н.М.О. було відмовлено в порушенні кримінальної справи на підставі пояснення Т.В.Т. про те, що 19 січня 2003 року він бачив як І. приблизно о 17 годині йшов по дорозі с. Р. в бік м. С..

Згідно з висновками почеркознавчої експертизи (т.2 а.с.232-235) рукописний текст слів „Опросил” та „С.В.В.” в поясненні від 23 січня 2003 року від імені Т.В.Т. відмовного матеріалу № 43 виконаний С.В.В., підпис між словами „Опросил” та „С.В.В.” виконаний С.В.В.

Згідно з висновками почеркознавчої експертизи рукописний запис „С моих слов записано верно и мною прочитано” в поясненні від 23 січня 2003 року від імені Т.В.Т. відмовного матеріалу №43, виконаний С.В.В. (т.2 а.с.239-241).

З відмовного матеріалу №38 (т.2 а.с.253-254) видно, що постановою від 12 січня 2003 року складеною дільничним інспектором капітаном міліції С.В.В., Х.Г.П. відмовлено в порушенні кримінальної справи за фактом крадіжки майна з його дачі.

З добового наряду Р. РВ УМВС України в Чернігівській області вбачається, що на посту міліції зони радіоактивного відчуження в с. Р. Р. району 19 січня 2003 року чергував міліціонер Р.М.С. (т.3 а.с.216) Відповідно до ст.ст. 10,14 Закону України „Про міліцію” та розділу 1 Правил застосування спеціальних засобів при охороні громадського порядку, міліція відповідно до своїх завдань зобов'язана забезпечувати безпеку громадян і громадський порядок. Застосування спеціальних засобів для побиття громадян не припустиме.

Про застосування спеціальних засобів працівники міліції у письмовій формі доповідають безпосередньому начальнику із зазначенням коли, де, проти кого, за яких обставин застосовувались спеціальні засоби та наслідків їх застосування (т. 3 а.с.244-259).

Згідно матеріалів службового розслідування УМВС України в Ч. області та повідомлення Р. РВ УМВС України в Чернігівській області про застосування 19 січня 2003 року на посту міліції спеціальних засобів — наручників та гумового кия, а також про побиття І.О.О., Г.В.М., К.О.В. та Ш.М.М. працівники міліції С.В.В. та Р.М.С. в Р. РВ УМВС не повідомляли (т.1 а.с.85т90, т. 3 а.с.109).

З висновків амбулаторної судово-психіатричної експертизи вбачається, що С.В.В. в період часу, що відноситься до інкримінованих йому діянь, хронічними психічними захворюваннями не страждав і в стані тимчасового захворювання та розладу психічної діяльності не перебував, у нього мало місце емоційний нестабільний розлад особистості, що не позбавляло його можливості усвідомлювати свої дії та керувати ними. Цей стан не позбавляє його можливості приймати участь в слідчо-судових діях по даній кримінальній справі.

Крім того, експертами С.В.В. характеризується тенденційним, який тримається з гіпертрофірованим почуттям власної гідності. Робив спроби домінувати над експертами, дистанції не тримав, намагався показати себе з більш вигідної сторони та підтримував діалог у вигідному для себе руслі, часто перебивав експертів (т.3 а.с. 146-151).

Аналіз показань потерпілих К.О.В., Г.В.М. та Ш.М.М. під час досудового слідства та в судовому засіданні свідчить, що вони не мають суперечностей, узгоджуються між собою, підтверджуються висновками судово- медичних експертиз, тому суд визнає їх достовірними.

Показання свідка К.А.І. суд не може взяти до уваги і визнає недостовірними, оскільки вони не послідовні та суперечать як іншим доказам, які є в матеріалах справи, так і дослідженим в судовому засіданні.

Згідно з роз'ясненнями, що містяться в п.8 постанові № 2 пленуму Верховного Суду України від 07 лютого 2003 року „Про судову практику в справах про злочини проти життя та здоров'я особи”, умисне вбивство визнається вчиненим з особливою жорстокістю, якщо винний, позбавляючи потерпілого життя, усвідомлював, що завдає йому особливих фізичних, психічних чи моральних страждань, а також якщо воно було поєднане із глумлінням над трупом або вчинювалося в присутності близьких потерпілому осіб і винний усвідомлював, що такими діями завдає останнім особливих психічних чи моральних страждань.

В судовому засіданні не встановлено, що С.В.В. наносячи І.О.О. тілесні ушкодження діяв з прямим умислом на позбавлення життя І. і при цьому усвідомлював, що завдає йому особливих фізичних, психічних чи моральних страждань, згідно з висновками комісійної судово-медичної експертизи тілесні ушкодження, від яких настала смерть І., виникли від не менш ніж п'яти взаємодій тупого предмета, послідовність нанесення тілесних ушкоджень встановити неможливо, тому суд вважає необхідним перекваліфікувати дії С.В.В. з п.4 ч.2 ст. 115 КК України на ч. 1 ст. 115 КК України, оскільки С.В.В., наносячи І.О.О. удари гумовим кийком та дерев'яною палкою в життєво-важливі органи - по голові та шиї, усвідомлював суспільно небезпечний характер своїх дій, повинен був передбачати суспільно небезпечні наслідки і свідомо припускати їх настання.

Оскільки С.В.В., будучи працівником правоохоронного органу і службовою особою, безпідставно помістив потерпілих Г.В.М., Ш.М.М., К.О.В. та І.О.О. в автомобіль, опитував їх без складання письмових пояснень, застосовуючи гумовий кий та дерев'яну палицю для завдання потерпілим тілесних ушкоджень та побоїв, вчинив таким чином дії, які явно виходять за межі наданих йому прав і повноважень і які завдали істотної шкоди охоронюваним законом правам потерпілих і спричинили тяжкі наслідки у вигляді смерті І.О.О., його дії необхідно кваліфікувати за ч. 3 ст. 365 КК України.

Ст. 364 ч. 3 КК України підлягає виключенню з обвинувачення С.В.В., оскільки інкриміновані йому за цією статтею діяння охоплюються диспозицією ст. 365 КК України і додаткової кваліфікації за ст. 364 КК України не потребують.

Оскільки С.В.В. скоїв незаконний привід Г.В.М., К.О.В., Ш.М.М., І.О.О. на пост міліції в с. Р. Р. району, що спричинило тяжкі наслідки у вигляді смерті І.О.О., його дії в цій частині необхідно кваліфікувати за ст. 371 ч. 3 КК України. Оскільки С.В.В., будучи працівником правоохоронного органу і службовою особою, склав офіційний документ - пояснення від імені Т.В.Т., в який вніс завідомо неправдиві відомості і передав цей документ до Р. РВ УМВС України в Ч. області, його дії в цій частині необхідно кваліфікувати за ч.1 ст. 366 КК України. Оскільки Р.М.С., будучи працівником правоохоронного органу та службовою особою, діючи умисно в особистих інтересах та інтересах третіх осіб (С.В.В.), використовуючи владу всупереч інтересам служби, надав С.В.В. спеціальні засоби - гумовий кий та наручники, не припинив насильницькі дії С.В.В. щодо потерпілих Г., Ш., К. та І.,

не повідомив керівництво Р. РВ УМВС України в Ч. області про застосування спеціальних засобів С.В.В. щодо потерпілих, що завдало істотної шкоди охоронюваним законом правам, свободам та інтересам громадян Г., Ш., К. та І., спричинило тяжкі наслідки у вигляді смерті І.О.О., його дії необхідно кваліфікувати за ч. 3 ст.364 КК України.

Суд також вважає необхідним виключити з обвинувачення підсудного Р.М.С. обвинувачення в тому, що він допоміг С.В.В. сховати труп І.О.О. в погребі покинутого господарства на околиці с. Р. Р. району, оскільки будь яких доказів у вчиненні підсудним Р.М.С. таких дій в матеріалах справи немає, не встановлені вони і в судовому засіданні, а обвинувачення в цій частині ґрунтується тільки на припущеннях органу досудового слідства.

Обставин, які пом'якшують покарання підсудного С.В.В. в судовому засіданні не встановлено.

Обставиною, що обтяжує покарання підсудного С.В.В., суд визнає вчинення злочинів у стані алкогольного сп'яніння.

Підсудний С.В.В. до кримінальної відповідальності притягується вперше, позитивно характеризується за місцем проживання та місцем роботи, має на своєму утриманні малолітню дитину. Суд також бере до уваги незадовільний стан здоров'я С.В.В. внаслідок отриманого в 1999 році тяжкого поранення, наявність у нього похилого віку батьків.

Призначаючи покарання підсудному С.В.В., суд враховує тяжкість скоєних ним злочинів, дані про його особу, обставину, що обтяжує його покарання, і вважає, що покарання С.В.В. необхідно призначити у вигляді позбавлення волі на певний строк в межах санкції, передбаченої ч. 1 ст.115 КК України.

Обставиною, що пом'якшує покарання підсудного Р.М.С., суд визнає щире каяття.

Обставин, які обтяжують покарання підсудного Р.М.С., в судовому засіданні не встановлено. Підсудний Р.М.С. до **кримінальної відповідальності** притягується вперше, за місцем проживання і місцем роботи характеризується позитивно, має на утриманні двох дітей, які навчаються і потребують його допомоги, під час проходження служби в органах МВС отримав поранення в зв'язку з службовою діяльністю.

Призначаючи покарання підсудному Р.М.С., суд враховує ступінь тяжкості скоєного ним злочину, дані про його особу, обставину, яка пом'якшує його покарання, і вважає можливим призначити йому мінімальне покарання, передбачене санкцією ч. 3 ст.364 КК України.

Разом з тим, враховуючи вище викладене, обставини справи, ступінь участі і роль Р.М.С. в подіях, що відбулися на посту міліції в с. Р. Р. району 19 січня 2003 року, суд приходиться до висновку про можливість виправлення Р.М.С. без відбування покарання в умовах звільнення його від покарання з випробуванням.

З наведених вище підстав суд вважає можливим не призначати підсудному Р.М.С. додаткове покарання - конфіскацію майна, яке згідно санкції ч. 3 ст.364 КК України є обов'язковим, застосувавши до нього ст. 69 КК України.

Враховуючи, що С.В.В. засуджується за скоєння тяжкого та особливо тяжкого злочину, суд вважає необхідним відповідно до ст.54 КК України позбавити його спеціального звання - капітан міліції.

Враховуючи, що С.В.В. своїми діями, які супроводжувались насильством відносно потерпілих К.О.В. та Г.В.М., ображали особисту гідність потерпілих, заподіяли істотну шкоду охоронюваним законом правам, свободам та інтересам потерпілих К.О.В. та Г.В.М., заподіяв їм моральних та фізичних страждань, суд вважає, що цивільні позови потерпілих К.О.В. та Г.В.М. про стягнення зі С.В.В. моральної шкоди в сумі по 500 грн. кожному, відповідно до ст.440-1 ЦК України підлягають задоволенню в заявленому розмірі.

Судові витрати по справі за проведення дактилоскопічної та трасологічних експертиз підлягають стягненню з підсудних С.В.В. та Р.М.С. на користь держави, судові витрати за проведення по справі почеркознавчих експертиз підлягають стягненню на користь держави з підсудного С.В.В.

На підставі викладеного, керуючись ст.ст. 323, 324 КПК України, суд

З а с у д и в :

С.В.В. визнати винним у вчиненні злочинів, передбачених ст.ст. 115 ч. 1, 365 ч. 3, 366 ч 1, 371 ч. 3 КК України і призначити йому покарання:

- за ст. 115 ч. 1 КК України 14 (чотирнадцять) років позбавлення волі;
- за ст. 365 ч. 3 КК України 7 (сім) років позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади в правоохоронних органах на строк 3 (три) роки;
- за ст.366 ч 1 КК України 2 (два) роки обмеження волі з позбавленням права обіймати посади в правоохоронних органах на строк 3 (три) роки;
- за ст.371 ч. 3 КК України 5 (п'ять) років позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади в правоохоронних органах на строк 3 (три) роки.

- За сукупністю злочинів на підставі ст.70 КК України шляхом поглинення менш суворого покарання більш суворим остаточно С.В.В. призначити 14 (чотирнадцять) років позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади в правоохоронних органах на строк 3 (три) роки.

- Відповідно до ст. 54 КК України С.В.В. позбавити спеціального звання - капітан міліції.

- Запобіжний захід засудженому С.В.В. до набрання вироком законної сили залишити взяття під варту.;

Строк відбуття покарання засудженому С.В.В. рахувати з дня його затримання - 25

Стягнути зі С.В.В. на користь потерпілого К.О.В. 500 (п'ятсот) грн. відшкодування моральної шкоди.

Стягнути зі С.В.В. на користь потерпілого Г.В.М. 500 (п'ятсот) грн. відшкодування моральної шкоди.

Р.М.С. визнати винним у вчиненні злочину, передбаченого ст.364 ч. 3 КК України і призначити йому покарання із застосуванням; ст.69 КК України 5 (п'ять) років позбавлення волі з позбавленням права обіймати посади в правоохоронних органах на строк 3 (три) роки без конфіскації майна.

Відповідно до ст.75 КК України Р.М.С. звільнити від відбування покарання з випробуванням з іспитовим строком 3 (три) роки.

Відповідно до ст.76 КК України на Р.М.С. покласти такі обов'язки:

- не виїжджати за межі України на постійне проживання без дозволу органу кримінально-виконавчої системи;
повідомляти органи кримінально-виконавчої системи про зміну місця проживання і роботи;
- періодично з'являтися для реєстрації в органи кримінально-виконавчої системи.

Запобіжний захід засудженому Р.М.С. до набрання вироком законної сили залишити підписку про невиїзд з місця постійного проживання.

Стягнути зі С.В.В. на користь держави 622.гри. 46 коп. судових витрат за проведення експертиз.

Стягнути з Р.М.С. на користь держави 201 гри. 37 коп. судових витрат за проведення експертиз.

Речові докази:

- одяг І.О.О. (1 брюки, 2 сорочки, 1 пару чобіт), які зберігаються в камері зберігання речових доказів прокуратури Ч. області, повернути потерпілій Н.М.О.;
- фуфайку, яка зберігається в камері зберігання речових доказів апеляційного суду Ч. області, знищити;
- журнал реєстрації автомобільного транспорту на посту охорони в с. Р. Р. району, яким зберігається при справі, повернути Р. РВ УМВС України в Ч. області;
- відмовний матеріал № 43 по заяві Н.М.О. про зникнення її чоловіка, який зберігається при справі, залишити при даній кримінальній справі;
- відмовний матеріал № 38 по повідомленню Х.Г.П. про крадіжку його майна, який зберігається при кримінальній справі, повернути Р. РВ УМВС України в Ч. області.

- Вирок може бути оскаржений до Верховного Суду України протягом одного місяця з моменту проголошення вироку, а засудженим С.В.В. - в той же строк з моменту вручення їм копії вироку;

- Головуюча Суддя;
- Народні засідателі.